

Nieuwsbrief

Maart 2015 - 18e jaargang nr. 1

Redactie: Atty Gijsen

Korenmolen "De Zwaluw"

Beste molenvrienden,

In 1996 is de Molen voor 1 gulden (!) gekocht van de toenmalige Gemeente Hasselt. Hij verkeerde destijds in zeer slechte staat. Dankzij een groot aantal enthousiaste molensliefhebbers is de molen geworden tot wat hij nu is: een monument om trots op te zijn! Twee van deze pioniers hebben nu afscheid genomen van hun molen. Molenaar Schelte van der Lijn nam afscheid tijdens de Molenaarsdag op 30 december en op de nieuwjaarsreceptie is afscheid genomen van een bestuurslid van het eerste uur: Frits Ozinga. Frits vertelt in deze nieuwsbrief over zijn tijd bij de molen. Er is niet alleen afscheid genomen, we kunnen ook een nieuw bestuurslid verwelkomen: Jan van der Stege.

Bij een monument als de Zwaluw blijft er altijd onderhoud nodig. Om dat in goede banen te leiden is er een Technische commissie opgericht. Deze commissie bestaat uit de bestuursleden: Jan Oolbekkink, Jan Kijk in de Vegte en Wim Uilen. Zij maken een plan van aanpak en zullen de vrienden via de Nieuwsbrief regelmatig op de hoogte houden van de stand van zaken van het onderhoud.

Bedankt!

Wij willen iedereen die heeft bijgedragen aan ons afscheid van de molen nog eens een keer hartelijk bedanken. Het was heel bijzonder; om nooit te vergeten. Ik blijf natuurlijk het gebeuren van de Zwaluw wel volgen en als er iets is waar ik mij voor kan in zetten dan is mijn mailadres nog altijd actief.

Schelte en Tiny van der Lijn

Afscheid

Afscheid nemen is een beetje sterven zegt de Fransman. Even dacht ik aan die uitspraak toen ik op 9 januari afscheid nam van het bestuur van de Zwaluw. Meer nog dacht ik aan hoe wij in 1997 begonnen met het op orde brengen van de Zwaluw en het terrein er omheen. De molen werd onderhanden genomen door de molenbouwer, dat wel. De winkel moest door ons zelf worden omgetoverd tot een bezoekersruimte. We hadden niets, zeker geen geld. Alles wat er nu staat hebben we bijeen weten te bedelen. We metselden timmerden en schilderden alsof we niet anders gewend waren. We legden de bestrating achter de molen aan met stenen uit de parkeerplaats van het voormalige AZC. Vrijwel alles deden we in eigen beheer, met dank aan de vele vrijwilligers die met hun inzet zo veel tot stand wisten te brengen. Er kwamen molenaars bij die met hun eigen inbreng ook weer zo veel hebben gerealiseerd. Denk alleen maar eens aan het vervangen van het stellinghout. Op 1 mei 1998 schreef ik de eerste nieuwsbrief. December 2012 de laatste. De brief voorzag in een behoefte. Aan het schrijven ervan en aan de vele positieve reacties denk ik met genoegen terug. Ik wil mijn mede bestuursleden, de vrijwilligers en de molenaars bedanken voor hun samenwerking door de jaren heen. Wim Uilen voor de woorden die hij bij mijn afscheid sprak. Leslie Sisouw de Zilwa die geheel onverwacht het ontstaan van de stichting toelichtte. Met het volste vertrouwen in de

toekomst van de Zwaluw heb ik afscheid genomen.

Frits Ozinga

Even voorstellen: Jan van der Stege.

Jan is 69 jaar geleden geboren in Genne; hij was vier jaar toen hij naar Hasselt verhuisde en heeft daar tot zijn 19e gewoond. Daarna ging hij wonen in de buurtschap Herxen, vlakbij Windesheim. Zeven jaar geleden kwam Jan met zijn vrouw weer terug naar Hasselt. Jan is getrouwd met Alie van Wijnen, heeft zes kinderen en inmiddels een elftal aan kleinkinderen. Hij heeft Technische bedrijfskunde gestudeerd en is altijd werkzaam geweest als technicus. Jan is actief in het onderwijs, de politiek en de kerk en heeft hierin talloze bestuursfuncties vervuld. Naast bestuurslid van de Molen is hij nog actief als bestuurslid van Landgoed Windesheim. Jan neemt de voorzittershamer over van Wim Uilen.

Het billen van de stenen.

Vorig jaar is tijdens het molenaars overleg gesproken over het laten billen (scherp maken) van de molenstenen en welke voordelen we hieraan zouden kunnen hebben. Anton had wel eens vernomen dat, door het laten billen van beide stenen: de ligger en de looper, de molen lichter zou malen. Tot nu toe moesten we minimaal windkracht 3 tot 4 hebben, wilden we kunnen malen met een redelijk resultaat. Molenbouwer Johannes Kooistra uit St. Johannesga was een van de namen welke werd genoemd. Arjan kon in contact komen met Johannes en hem de vraag stellen of onze gedachten hierover op werkelijkheid berusten. Een tijdje later is hij op een zaterdagmiddag wezen kijken tijdens het malen. Hij wil een tweede keer langs komen om de stenen open te zien en ook wil hij kijken hoe de tarwe dan op de ligger ligt. In januari wou hij wel een paar dagen spenderen om tegen een kleine vergoeding onze stenen te billen.

Op 6 en 7 januari kwam Johannes in alle vroegte naar de molen en na een kop koffie

toog hij naar de verduisterde steenzolder. Met speciaal molenaarsgereedschap, zoals bilhamer, strijklamp en rij is hij twee dagen, zittend op zijn knieën op de stenen bezig geweest. Velen van ons zijn in die twee dagen gekomen om een blik te werpen op dit speciale en koude klusje. Na het billen hebben we de maalkuip in elkaar gezet en de molen opgetuigd om te kunnen malen. Eerst met 4 volle zeilen, daarna met twee zeilen en tenslotte zonder zeilen, in alle gevallen konden we malen en viel de molen niet stil als de wind een moment weg viel. Ook het product, het meel was van een betere kwaliteit dan we gewoon waren. We hebben deze beide dagen veel gehoord en geleerd van Johannes over het malen en het afstellen van de maalkuip. Als sluitstuk heeft hij ons nog een aantal tips gegeven welke we nog moeten uitvoeren om een en ander nog beter te laten verlopen. Tot nu toe een succesvolle actie!

Gerard Sleurink.

Themadag restauratie Hollandsche Molen

Met 3 man, Jan Oolbekkink, Jan Kijk in de Vegte en Anton Blankvoort, zijn we 24 oktober naar Amersfoort geweest voor een themadag Restauratiepraktijk molens, georganiseerd door De Hollandsche Molen en ondersteund door de Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed en het Gilde van Vrijwillige Molenaars. Een breedgedragen onderwerp dus.

Uit heel het land waren molenaars en bestuursleden aanwezig. Na de ontvangst kregen we een kort overzicht van wat de afgelopen jaren is bediscussieerd en waar het toe heeft geleid. Van een 3-tal inleiders hoorden we hoe men denkt het molenbehoud handen en voeten te geven. Er werden 3 casussen behandeld waar sprake is van completering en verplaatsen van molens en waar het RCE een advies over heeft uitgebracht. De deelnemers werden in 3 groepen verdeeld. Je moest o.a. primair reageren op de vraag of nu wel of niet een molen verplaatst moest worden omdat er vlak bij een snelweg zou worden aangelegd. Voor ons en ook anderen was dat lastig, omdat je de situatie onvoldoende kent. Er kwamen dan ook van allerlei tegenwerpingen van mensen die de situatie wel kenden. Heel knap van de gespreksleider om dat in goede banen te leiden. Of het nu wel of niet een goede keus van de minister was om de compleet verbrande en opnieuw opgebouwde molen in Burum van de monumentenlijst te halen, kwam aan de orde. De restauratiepraktijk van andere monumenten, zoals kerken, was een interessant onderwerp. We kregen wel de indruk dat het net als bij ons, behoorlijk "kopzorgen" geeft om de molen draaiende te houden, maar ook dat wij het nog niet zo gek doen. Het was een plezierige bijeenkomst in het prachtige gebouw van de RCE, de vroegere Rijksdienst voor de Monumentenzorg in Zeist. Dit gebouw is vrij toegankelijk en er staan tienduizenden boeken op allerlei gebied betreffende bouwkunst en bouwkunde.

Jan Oolbekkink.

Tenslotte

Om alvast te noteren: Molendag 9 mei.